

Dechberoucí nehumánost Covidového šílenství...Poté, co i ministr zdravotnictví Prymula přiznal, že si stále drží svůj dobře známý názor, že nošení roušek nemá valného smyslu, je čas zamyslet se

- CZ24 News | 26. října 2020

Poté, co i ministr zdravotnictví Prymula vlastně přiznal, že si stále drží svůj dobře známý názor, že nošení roušek nemá valného smyslu, je čas zamyslet se. Máme dost indicií na to, abychom pochopili režii celé hry.

Neděje se nic moc nového, žádné konspirace nejsou třeba. Stále stejní hráči rozehrávají stále stejné hry. Globální kapitál si řeší své zájmy a využívá k tomu jakékoliv lidské emoce, jakékoliv způsoby, jak manipulovat lidmi a za jejich spravedlivé rozhořčení schovat své finanční zájmy. To celé je kryté dobře „vycvičenými“ médii a živé je to byrokratickou hydrou, která se vždy zákonitě přidá na stranu blbosti – taková už byrokracie prostě je.

Nové je jen jedno – ta míra.

V minulosti jsme pozorovali stále stejné scénáře. Jednotlivá lidská práva se používá jako palice, kterou si rozráží cestu nadnárodní kapitál a podmaňuje si celé státy. Nástrojem jsou různé neziskovky, které se podílejí na manipulaci veřejného mínění svými projekty. Takovým typickým projektem jsou děti pro homosexuály, a nejen pro ně. V lidech se vytváří dojem, jak je lidským právem mít dítě. Jak láska musí být naplněna a jak to stojí nade vším. Mnozí tomu uvěří a přehlíží ten

byznys, který je v pozadí. Statisíkové sumy pro zprostředkovatelské agentury, byznys s ženskými vajíčky a dělohami, byznys různých klinik, kde se kšeftuje s umělým oplodněním. Přehlíží se pozice dítěte v celém tom koloběhu. Přehlíží se jeho právo znát otce i matku, přehlíží se jeho právo žít v nejlepším možném prostředí pro ně. Děti se vytrhávají ze svých zemí a komunit, kam kulturně patří a celebrity si je vozí do svých zlatých klecí.

A zcela zaniká, že mít dítě není právo, je to výsada, je to štěstí a bohužel není dopřáno každému. Stejně tak zaniká, že o výsadu mít dítě se mnozí připraví sami, a to zcela dobrovolně. Odkládají početí, nežijí zdravě, ignorují biologickou danost pro početí, dávají přednost materiálním požitkům a pak je pozdě... Dožadují se pak čím dál divočejších praktik a podporují k dětem nepřívětivý byznys klinik a adopčních agentur.

Právě taková hra na právo pro všechny a na všechno dnes vyhrězla v naprosto neskutečnou záležitost. Jsme svědky šílenství, které se jmenuje právo na zdraví. Jako by zdraví bylo něco, co vám udělí vláda nebo váš lékař. Mnozí tomu mylnému dojmu podléhají. Pravda, farmaceutické společnosti si postupem času zcela uzurpovaly všechn vliv ve zdravotnictví. Vyhovuje jim situace, kdy zdraví je pro většinu lidí totožno s lékem. I prevence pro většinu lidí znamená vyšetření na nějakém drahém přístroji.

Ti, kdož hlásají právo všech na zdraví a právo neumírat, jsou stejní jako ti, kteří hlásají právo na dítě, právo na život, kde chci, právo na úspěch. Bez ohledu na okolnosti. A stejně jako ti, kteří ignorují důsledky takových bezmezných práv, ignorují důsledky covidového šílenství.

Je jim jedno, že děti prakticky ztratily možnost se vzdělávat. Je jim jedno, že zdravotní péče je zásadně omezena a ztížena pro všechny necovidové pacienty. Je jim jedno, že zdravotníci padají na hubu kvůli všem těm byrokratickým výmyslům na zajištění práva všech na to nedostat jednu nemoc. Je jim jedno, že senioři trpí v izolaci a chybí jim kontakt se svou rodinou. Je jim jedno, že narůstá počet depresí a sebevražd. Je jim jedno, že mnoho lidí přijde o vše, a dokonce života se z toho budou vzpamatovávat. Je jim jedno, že na pozadí hysterie se plno zlotřilců napakuje na úkor nás všech. Protože přece na zdraví mají všichni stejné právo!

Nemají. Za své zdraví je každý zodpovědný sám. Tak to bylo vždy, je to tak, a vždy to tak bude. Nikdo nemůže nutit zdravého člověka, aby oslaboval své vlastní zdraví kvůli jakési chiméře ochrany těch, co se tolik o své zdraví nestarali. Riziková skupina obézních a cukrovkářů není skupinou lidí, kteří ke svým problémům přišli náhodou. Zavinili si je sami. Je mi to líto, ale proč má kvůli jakési hypotetické ochraně jejich zdraví trpět celá společnost? Je naprosto v pořádku, když se budou chránit sami. Zvláště když máme prostředky, jak jim v tom pomoci.

Covidové šílenství je majstrštyk aktivistické politiky, která se plíživě prosazuje poslední léta. V zájmu práv se likviduje společnost. Velkokapitál, který přišel o možnost pakovat se na válkách jen našel jiné cesty, jak vysávat a likvidovat zdravou společnost. Financuje idioty, kteří věří, že spravedlivé je, aby všichni měli na všechno stejná práva - na děti, na úspěchy, na bohatství, na zdraví. Podporuje média, ovládá školství, přes aktivisty ovládá i politiku. Ten stroj už dávno nepotřebuje příkazy a noty. Jede sám, aniž by věděl, komu vlastně slouží. A nerušeně se tak pod pláštěm roušek děje to, co vždy. Ožebračují se lidi.

Není jednoduché to prohlédnout a nestát se nevědomky kolečkem, které to všechno pohání. Vyžaduje to jediné. Přiznat si, že nelze garantovat všem lidem stejná práva. Lidé jsou různě šikovní, někdo nemůže mít děti. Přiznat si, že lidé umírají. Něco takového si přiznat není znakem nehumánnosti. Je to znakem dospělosti a zralosti.

Autor: Eva Hrindová

Zdroj: <http://www.rukojmi.cz/c>